

Черемхова гілка,
Вечірня пора.
Далека сопілка
На схилах Дніпра.

Я гілку рукою
Ледь-ледь відхилю.
Я землю такою
Найбільше люблю.

Люблю, коли тиша
Легка і п'янка
І місяць колише
На грудях ріка.

І стежка у житі,
І хмарка в зеніті,
І жить би та жити
На білому світі.

Отак, як сопілка,
Як древня гора.
Як трепетна зірка
Над плесом Дніпра.